

Intencje mszalne: 21.01 - 27.01

Poniedziałek, 21 styczeń 2018 - św. Agnieszki, dziewicy męczenn.

7⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (21 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Zuzanna Korpacka

Wtorek, 22 styczeń 2019

7⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (22 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Tadeusz Karwowski

Środa, 23 styczeń 2019

7⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (23 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Józef Sołoducha (30 rocz.)

Czwartek, 24 styczeń 2019 – św. Franciszka Salezego

7⁰⁰ śp. Waldemar Ciesielski

18⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (24 Msza święta gregoriańska)

Piątek, 25 styczeń 2019 – święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

7⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (25 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Ryszard Korba

Sobota, 26 styczeń 2019 – św. biskupów Tymoteusza i Tytusa

7⁰⁰ śp. Jan Wnukowski (26 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ śp. Zbigniew i Genowefa Domańscy

Niedziela, 27 styczeń 2019

8⁰⁰ śp. Leokadia i Tadeusz Zgórzyńscy oraz rodzice z obu stron

9³⁰ śp. Grzegorz Jakubik

9³⁰ śp. Feliks, Elżbieta i Bolesław z rodziny Łukaszewicz

11⁰⁰ śp. Jadwiga (2 rocz.) i Gerard (17 rocz.) Jabłońscy

12³⁰ śp. Jan Wnukowski (27 Msza święta gregoriańska)

18⁰⁰ Dziękczynna w 14 rocznicę urodzin Natalii z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Najświętszej Maryi Panny

Biuletyn Parafialny

Parafii p.w. bł. Doroty z Mątów

NR 20; II Niedziela Zwykła – 20 STYCZEŃ 2019
Czytania: Iz 62,1-5; Ps 96; 1Kor 12,4-11; J 2, 1-11

„Śpiewajcie Panu pieśń nową” (Ps 29)

Prorocy, chcąc wyrazić miłość mocną i czułą, zazdrosną i miłosierzną, Boga ku swojemu ludowi, nie znajdowali bardziej odpowiedniego obrazu nad miłość oblubieńców. W takim aspekcie przedstawiają oni przymierze i przyjaźń, jaką Bóg pragnie nawiązać z Izraelem, oraz dzieło zbawienia, którego chce dokonać na korzyść Jerozolimy. „Jak młodzieniec poślubia dziewczę, tak twój Budowniczy ciebie poślubi, i jak oblubieniec weseli się z oblubienicą, tak Bóg twój tobą się rozraduje” (Iz 62, 5). Nowy Testament podejmuje tę przerośnię w głębszym i konkretnym znaczeniu. Syn Boży, stając się człowiekiem, poślubia naturę ludzką jednocząc się z nią w sposób osobowy i nierozdzielny. Oto dlaczego Jezus, mówiąc często o królestwie niebieskim, przyrównuje je do uczty weselnej, a wezwanie do przyjścia — do zaproszenia na gody. To są Jego gody weselne z naturą ludzką obchodzone w chwili wcielenia, a dopełnione następnie na krzyżu.

W tym kontekście, pierwszy cud Jezusa dokonany podczas godów weselnych przypomina niewysłowioną rzeczywistość obcowania w miłości, zażyłości, zjednoczeniu, jakie Syn Boży, stawszy się człowiekiem, przyszedł nawiązać z ludźmi. Nie tylko Izrael czy Jerozolima, lecz cała ludzkość została wezwana do zjednoczenia, do zaślubin ze swoim Bogiem. Cenę tego wezwania Jezus zapłacił na krzyżu, w godzinie znaczonej przez Ojca.

W Kanie, dokąd Jezus udał się z uczniami i Matką, godzina jeszcze nie nadeszła (J 2, 4). Jednak za przyczyną Maryi Pan przyspiesza ją jako „znak” zapowiadający zbawienie, odkupienie. Woda zmienia się cudownie w najlepsze wino, aby niejako zapowiedzieć głęboką przemianę, jakiej śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dokonają w ludziach. Dzięki obfitej łasce, tam gdzie przedtem obfitował grzech, Pan przemieni niesmaczną i zimną wodę egoizmu ludzkiego w mocne i prawdziwe wino miłości. A to wszystko dzieje się dlatego, że człowiek — każdy człowiek — jest wezwany do uczestnictwa w godach weselnych Słowa z naturą ludzką, a więc do radowania się Jego miłością i zażyłością zaślubin.

Obecność i wstawiennictwo Maryi na godach weselnych w Kanie są wielką podniętą do ufności. Człowiek czuje się niegodnym zjednoczenia z Chrystusem, lecz jeśli powierza się Matce, Ona sama przygotowuje go i prowadzi do Niego, przyspieszając godzinę.

Por. O. Gabriel od Marii Magdaleny

Asceza. Chrześcijański sposób na zbliżenie się do Boga

Przyjrzyjmy się wpieryw pochodzeniu słowa „asceza”. Bierze ono początek od greckiego czasownika „askein”, czyli „ćwiczyć, ozdabiać”. Według Filona z Aleksandrii asceza to: ćwiczenie się w rzemiośle, czy w ogóle w pewnej sztuce, też ćwiczenie ciała np. sportowców, ćwiczenie inteligencji, woli, opanowanie zmysłów, tak aby nie przeszkadzały w rozwoju duchowym.

Ascezę w 2 ostatnich znaczeniach, uprawiali wtedy filozofowie, zwłaszcza tzw „stoicy”. I właśnie od nich myśl o ascezie przejął Klemens Aleksandryjski – Ojciec Kościoła urodzony w II w. po Chrystusie. Wprowadził on do ascezy element religijny. Od czasu Klemensa ascezę traktowano więc jako swoisty trening duchowo – moralno – religijny, usuwający przeszkody dla rozwoju religijnego, a jednocześnie ćwiczący nasze sprawności (umiejętności) ułatwiające ów rozwój. Znany polski teoretyk mistyki prof. Mieczysław Gogacz ascezą nazywa zespół „sposobów wyrażania Boga miłości i wyrabiania w sobie sprawności wiązania się z Bogiem”.

Asceza posiada 2 wymiary: pozytywny i negatywny. Pierwszy z nich, to wybór tego, co zbliża do Boga. I tu mieszczą się nasze decyzje o udziale we mszy św. w określonym miejscu i czasie, uczenie się takich, a nie innych sposobów modlitwy, przyswajanie wiedzy religijnej z takich, a nie innych książek oraz wykładów. Aspekt negatywny natomiast, to od-

dalanie się od tego, co przeszkadza nam w zbliżaniu się do Boga. Zacytuje tu znów M. Gogacza: „Chodzi tu o usunięcie grzechu i o wzmocnienie się w walce z wadami. Inaczej mówiąc, chodzi o uwolnienie się od presji, jaką wywiera na nas świat i własne ciało”.

Jak widać, przeszkadzają nam w drodze do Boga, przede wszystkim grzechy i wady, czyli tkwiące w naszym ciele przyzwyczajenia właśnie do grzechów. Mamy je usuwać, a dokładniej zastępować dobrymi uczynkami oraz cnotami – przyzwyczajeniami do świadomego czynienia dobra. Wzmocnimy się w tej „walce” wtedy, gdy nie pozwolimy, aby wywierał na nas presję „świat”, czyli odsuniemy od siebie to, co nas do grzechu skłania. Jak widać, asceza to właściwie nic nadzwyczajnego. To nasze codzienne wybory modlitw, lektur, praktyk sakramentalnych, którymi wyrażamy Bogu miłość, a jednocześnie ją wzmocniamy.

Por. pl.Aleteia.org

Ogłoszenia parafialne

1. W piątek rozpoczął się tydzień modlitw o Jedność Chrześcijan.
2. Od jutra Msze św. w tygodniu według stałego porządku; o godz. 7:00 oraz 18:00. W każdy wtorek po Mszy św. powierzamy się pod opiekę naszej patronce Błogosławionej Dorocie z Małków. W każdy wtorkowy wieczór Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym zaprasza wszystkich na wspólną modlitwę na plebanię. W środę odprawiamy Nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy po Mszy św. o godz. 18:00. W czwartek zawsze od godz. 17:00 adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy. Zapraszamy.
3. Kancelaria parafialna w środę i piątek od godz.: 15:30 do 17:00. W czwartek po porannej Eucharystii.
4. W piątek po wieczornej Mszy św. spotkanie Kręgu Biblijnego na plebanii.
5. Dnia 17 lutego w kościele Bożego Ciała, ul. Robotnicza 29, w Elblągu odbędzie się dzień skupienia dla wszystkich którzy wspierają Dzieła Misyjne. Na spotkanie można przynieść środki czystości i higieny osobistej, materiały opatrunkowe w oryginalnych opakowaniach, stare telefony komórkowe, prześcieradła, koce, ręczniki. Bóg zapłać za wszelkie wsparcie dzieła misyjnego.